

τοῦ νύπνου τὴν βύθισι Κῶς. *Εἶχε βύθισι χτέες τὸ βράδν τὸ παιδί Νάξ.* (Ἐγκαρ.) *Αὐτὸς δὲ θυμᾶται καὶ αὐτὰ ποῦ λέει θὰ τὰ εἶδε 'ς τὴ βύθισί του ΔΒουτυρ. ἔνθ' ἄν. Συνών. βύθισμα 2, βυθισμός, βύθος, βυθούρα.*

βύθισμα τό, Κέρκ. Πελοπν. (Κυνουρ. Χατζ.) Ρόδ. —ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρ. 115 Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,247—Λεξ. Βλαστ. 373 καὶ 391 *βύθ'σμα* Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ. Λεπεν.) *βύθισμα* Λεξ. Βλαστ. 373. *βύθ'σμα* Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.*

1) Τόπος ὑποστάς καθίζησιν καὶ γενικῶς τόπος κοῖλος εὐρισκόμενος κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ γῆρος ἐδάφους Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Κέρκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Πελοπν. (Κυνουρ. Χατζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ. Λεπεν.): *Εἶνι βύθ'σμα καὶ κρατάει νιρὸ Ἄκρ.* 2) *Βύθισι, ὁ ἰδ., Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Ρόδ.—Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἄν. ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἄν.—Λεξ. Βλαστ. ἔνθ' ἄν.: Ἄπ' τὸν πολὺν θυρτὸ ἔχ' πέδ' 'ς ἓνα βύθ'σμα καὶ δὲν ἀνουγάει τίποντι Ἄκρ. Ὁ ἄρρωστος εἶνι σὲ βύθ'σμα Καταφύγ. Ὁ ἄρρωστος βρισκόταν σὲ βύθισμα βαθὺ καὶ μόλις ἀνάσαινε ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἄν. Ἔπεσ' ἀγάληα 'ς ἓνα βύθισμα βαθὺ ποῦ δὲν καταλάβαινε πρὸς τίποτα Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Βύθισμα Ἀττικ. Θεσσ. Πελοπν. (Γορτυν. Κοκκιν. Τριφυλ.) Βύθ'σμα Μακεδ. (Καταφύγ.) Βύθ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.) Βυθίσματα Πελοπν. (Γορτυν. Τριφυλ.) Βουθίσματα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Β'θίσματα Εὐβ. (Ἄκρ.)*

βυθισμός ὁ, Ἄνδρ. Θήρ. Σύμ.—ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. καὶ Ἀντίλογ. 57 Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,242 *βυθισμός* Ἀστυπ. *βυθ'σμός* Εὐβ. (Ἄκρ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. βυθισμός.

Βύθισι, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ὁ ἄρρωστος ἔχει βυθισμό μέγαλο Ἄνδρ. Θήρ. Πέφτει σὲ βυθ'σμό Εὐβ. (Ἄκρ.) Ἡ-ῖ-ἀ-δερχή τως μὲ τὸν βυθισμόν τῆς λύπης τῆς ποῦ πῆαινε δὲν ἠπρόσεξε τὴν κούκλα τσαὶ πάτησέν τινε (ἐκ παραμυθ.) Ἀστυπ. Ἡ ἀερφή τῷ δράκων ἀπὸν τὸ βυθισμόν τῆς ποῦ ἔγροϊκα γαὶ ἔθωρε ἀὸ βασιλόπουλλο, ἐξήχασε γαὶ πέρασε δολ-λὺς καιρὸς νὰ κεράσῃ (ἐκ παραμυθ.) Σύμ. Ἀκόμα δὲν ἤθελε ὁ νοῦς τῆς νὰ ξελαγαρίσῃ ἀπὸ τὸ βυθισμό του Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἄν.

βυθός ὁ, λόγ. κοιν. βύθος Νίσυρ. βύθους Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βλάστ.) βουθός Κύπρ. βουφός Κύπρ. (Πάφ.) βύθος τό, Κυκλ. Κύπρ. Κῶς Νίσυρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν.) Σέριφ. βύθους Μακεδ. Πληθ. ἡδυθατά, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βυθός. Διὰ τὸν τύπ. βύθος ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 52. Ὁ τύπ. βουφός παρὰ τὸ βουθός διὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς φ. Ἰδ. ΧΠαντελίδ. Φωνητικ. 38.

1) Τὸ βάθος, ὁ πυθμὴν τῶν βαθέων μερῶν, ἰδίως ἐπὶ θαλάσσης κοιν.: *Ὁ βυθός τῆς θάλασσας - τῆς λίμνης - τοῦ πηγαδιοῦ κττ. Δὲ νορεῖ ἂ πατώσῃ ἄγουρα, ἔχει κοτζὰ βύθος Σέριφ. Τὰ βύθη τῇ θάλασσας Κυκλ. Τὸ νιρὸ ἔχει τρεῖς τέσσαρις ὀργυιές βύθους Μακεδ. Ὅσα ἡδυθα τῇ ἦς Ἀπύρανθ. Ὅσα ἡδυθα τῇ θάλασσας αὐτόθ. Ὅσα ἡδυθα τοῦ πηγαδιοῦ ἦτον ὁ κουβάς αὐτόθ. || Ἄσμ.*

Δὲν εἶ' γρεμνὸ νὰ γρεμνιστῶ, βυθὸς νὰ πάω κάτω, δὲν εἶ' μαχαίρι δίκωπο νὰ κάτσω 'ς τὴ γαρδιά μου Ἀπύρανθ.

Τρεῖς ἀδερφάδες εἶμαστο καὶ οἱ τρεῖς κακογραμμένες, ἡ μιὰ ἡχτίστη 'ς τὰ Λουτρά καὶ ἡ ἄλλη 'ς τὸ Γεφύρι

καὶ ἐγὼ ἡ βαρειορρίζικη 'ς τὰ βύθη τῆς καμάρας Κῶς. 2) Μέρος βαθύ, λάκκωμα γῆς Θράκ. (Αἰν.): Ἄσμ. *Χρυσὸς ἀστὸς ἐξέβαινε πομέσα 'πὸ τοὺς βύθους, καθημερούλλα κυνηγάει ἀηδόνια καὶ πιλπίλια (πιλπίλι = ἀηδών)* 3) Πᾶσα διέξοδος ὑδάτων Μακεδ. (Βλάστ.) 4) Ἀφεδρών, πρωκτὸς Κύπρ.: *Ἐβῆκεν ὁ βουθὸς τοῦ μωροῦ μου ἀπὸ τὴν πολλὴν κίνησιν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπους Βυθός Εὐβ. Πελοπν. (Μάν.) Βυθὸ τό, Εὐβ. Ἐβυθός ὁ, Πελοπν. (Ἀχαΐα Ἡλ.) Βύθους Μακεδ.*

βύθος τό, Ἄνδρ. Καππ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Μύκ. Πελοπν. (Βούρβ. Μάν.) Προπ. (Κύζ.) Ρόδ. Σίφν. Σῦρ. Χίος βύθους Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Σισάν.) βούθους Ἡπ. (Ζαγόρ.) βυθός Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζομαι.

Βύθισι, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἀς τοσε μὴν τὸν ξυπνᾶς, βρίσκεται σὲ βύθος Κεφαλλ. Τοῦτος ἐπ-πεσεν εἰς μέγαλον βύθος καὶ φοοῦμαί τον Κύπρ. Ξύπνησι ἀπ' τοῦ πολὺν τοῦ βύθους Θράκ. (Αἰν.) Σὲ μέγαλο βύθος ἤπεσε Κρήτ. Δὲν αἰστάνεται, ἔχει βύθος Μύκ. Ὁ ἄρρωστος ἔπεσε σὲ βύθος Χίος Ὅστερ' ἀπὸν τὴ θέρη μ' ἐρριζι 'ς ἓνα βύθους ποῦ δὲν ξυπνοῦσα Μάδυτ. καὶ. Ἐρριζέν' το 'ς ἓνα βυθὸ Μεγίστ. || Φρ. Ποῦ ἦτανε τὸ βύθος μου! (πόσον ἤμουν ἀφηρημένος!) Σίφν. Βύθους μου! (ἐπιφών. εἰς ἔκφρασιν ἀπελπισίας, συμφορὰ μου!) Μακεδ. (Καστορ.) || Ἄσμ.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ἐξύπνησε λιγάκι, μὰ πάλι παραμιλητὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ πάλι παραῦστερα σὲ μέγα βύθος πέφτει

Κρήτ.

βύθουλλας ὁ, ἁμαρτ. βούθουλλας Λεξ. Βλαστ. 373 βούθ'λλας Στερελλ. (Ἀράχ.) βόθουλλας Πελοπν. (Ἀργολ.) βόθνυλ-λας Ρόδ. βόθνυλ-λάας Ρόδ. βόθνυλ-λος Κύπρ. (Πάφ.)

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυθούλλι < βυθός.

Βύθισμα γῆς, λάκκος ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ὕδατος ἔνθ' ἄν.: Ἐχε τὸ νοῦ σ', γιατί αὐτοῦ εἶναι βούθ'λλας Στερελλ. (Ἀράχ.) Θὰ πέσῃ κᾶνα ζῷ 'ς τὸ βούθ'λλα αὐτόθ. Ἔπεσα 'ς ἓνα βόθνυλ-λαν Ρόδ. Οὐλ-λ'ο βόθνυλ-λ'οι εἶναι αὐτόθ. || Φρ.: Βούθ'λλας ἀμέτρητος (ἐπὶ τῶν λαιμάργων) Στερελλ. (Ἀράχ.) || Παροιμ.: Κόμπος, κόμπος βόθνυλ-λάας (συνών. φρ. φασούλι φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλλι) Ρόδ. Συνών. βόθρος 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπους Βύθουλλας Ἀθῆν. Βούθουλλας Ἀθῆν. Πελοπν. (Γορτυν.) Βουθούλλοι Ἀθῆν. Μπύθουλλας Ἀθῆν. Μπούθουλλας Ἀθῆν.

βυθούρα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βύθος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούρα.

Βύθισι, ὁ ἰδ.

βυρσα ἡ, Δασ. βλάστ. δημῶδ. 57, 67 ΘΧελδράτχ ΣΜηλιαράκ. Δημῶδ. ὄνομ. φυτ. 21,135 ΠΓεννάδ. 216, 851 Γεωργ. Ἀνάλεκτ. 151—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 336, 474 Πρω.Δημητρ. βερσὸ τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βύρσα.

Ὁ θάμνος ροῦς ὁ βυρσοδεψικός (rhus coriaria) τῆς τάξεως τῶν ἀνακαρδιωδῶν (anacardiaceae), ὁ τῶν ἀρχαίων ροῦς ἢ ροῦς ὁ βυρσοδεψικός. Συνών. ρούδι, σουμακί. [**]

βύρσι τό, Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βύρσα.

